

Той живѣлъ въ мирѣ съ Европѣ, нѣ въ непрѣстаннѣ борбѣ срѣщѣ Персіѣ.

Шесть-тѣ години, въ кои-то царувахъ *Мустафа* и *Османъ II* приличать на междуцарствіе.

Мурадъ IV (1623) съ дѣятельный си характеръ подвижъ народный духъ. Прѣмахнѣлъ много злоупотрѣбленія, удушилъ бунѣ-тѣ между Еничеры-ты, устроилъ войскѣ, и накаралъ голѣмцы-ты да си познають дѣлжности-ты. И при тыя добры качества той показалъ нечютѣ жестокость като ислалъ до 100.000 душъ и между тѣхъ непожалить нито муфтія-тѣ. Той отнялъ Багдадъ отъ Персіѣ-шыхъ и подчинилъ Друзы-ты.

Въ врѣмя-то на султанъ *Ибрахима* (1639) царство-то расклатено отъ чясты вхтрѣшны смѣщенія, и осироманяло отъ грабежи, было погляднѣло на паданіе. Най-сѣтиѣ Еничяри-ти уморени отъ бездѣйствіе-то и отъ ничтожество-то на тоя султанъ, намѣщать на мѣсто-то му сына му Мухаммеда.

Мухаммедъ IV (1648), ако и да ся неотличава много по личны качества, дѣлженъ е за славѣ-тѣ си на двама-та си везира Кюпрюли. Негово-то царуваніе може да ся раздѣли на два періода. Въ прѣвый му періодъ, быдохъ прѣвзяти Критъ и Украина, Волхынія, Подолія: на Полнѣ быде наложенъ данѣкъ, и Австрія принѣдена да мирува. Въ Второй періодъ отъ царуваніе-то на тоя султанъ Австрійскый царъ Леопольдъ отнима му Будимъ и Венеціѣ, прѣвзима Далмаціѣ, Пелопонезъ, и най-сѣтиѣ недостойни-ти му министри ускорять паденіе-то му.

Сулейманъ II (1687) е по-малко извѣстенъ отъ колко-то неговый министръ Кюпрюлю паша; и прѣемникъ му *Ахмедъ II* (1691) исчезва прѣдъ славѣ-тѣ на своя визиръ Фазлъ-Пашѣ, кой-то былъ сторилъ намѣреніе да изравны Христіяны-ты съ Мюслиманы-ты въ политическы-ты правдины.

Мустафа II (1695) ималъ нѣколко достоинство и дѣятельность, нѣ ся оставилъ да го водять министри-ти му, особено муфти Феиз-Уллахъ, кой-то докаралъ да ся разяръятъ Еничери-ти, та него да убѣжтъ и Султанъ Мустафа да загуби трона си.

Най-славны-ты му работы сѣ прѣвзиманіе-то на Хіо отъ Венеціаны-ты и Карловачкый миръ.